

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (šestého senátu)

16. října 2014*

„Řízení o předběžné otázce — Zemědělství — Nařízení (ES) č. 612/2009 — Vývozní náhrady — Nařízení (ES) č. 376/2008 — Režim vývozních licencí — Vývozní prohlášení předložené před vydáním vývozní licence — Vývoz uskutečněný během doby platnosti vývozní licence — Náprava nesrovnalostí“

Ve věci C-387/13,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 4. července 2013, došlým Soudnímu dvoru dne 8. července 2013, v řízení

VAEX Varkens- en Veehandel BV

proti

Productschap Vee en Vlees,

SOUDNÍ DVŮR (šestý senát),

ve složení A. Borg Barthet, vykonávající funkci předsedy šestého senátu, M. Berger a F. Biltgen (zpravodaj), soudci,

generální advokát: M. Szpunar,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za VAEX Varkens- en Veehandel BV T. Linsse, advocaat,
- za nizozemskou vládu B. Koopman a M. Bulterman, jako zmocněnkyněmi,
- za Radu Evropské unie E. Karlsson a B. Driessenem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi H. Kranenborgem a D. Triantafyllou, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: nizozemština.

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu a případně platnosti právního rámce použitelného na vývozní náhrady zemědělských produktů, a sice nařízení Komise (ES) č. 612/2009 ze dne 7. července 2009, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 186, s. 1), jakož i nařízení Komise (ES) č. 376/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 114, s. 3) a nařízení Komise (ES) č. 382/2008 ze dne 21. dubna 2008 o prováděcích pravidlech pro dovozní a vývozní licence v odvětví hovězího a telecího masa (Úř. věst. L 115, s. 10).
- 2 Tato žádost byla podána v rámci sporu mezi VAEX Varkens- en Veehandel BV (dále jen „VAEX“), společností se sídlem v Nizozemsku, a Productschap Vee en Vlees (dále jen „PVV“), ve věci zamítavého rozhodnutí o vyplacení vývozní náhrady a propadnutí jistoty složené za účelem získání vývozní licence.

Právní rámec

- 3 Body 15, 21 a 27 odůvodnění nařízení č. 376/2008 zní následovně:

„15) Dovozní nebo vývozní licence uděluje právo dovážet nebo vyvážet. Z tohoto důvodu musí být předložena během přijetí dovozního nebo vývozního prohlášení.

[...]

21) Nařízení Společenství zavádějící dotyčné licence a osvědčení stanoví, že jistota zcela nebo zčásti propadá, jestliže se během doby platnosti licence nebo osvědčení dovoz nebo vývoz neuskuteční nebo jestliže se uskuteční pouze částečně. [...]

27) V některých odvětvích společné organizace zemědělských trhů je stanoveno vydávat vývozní licence až po lhůtě na rozmyšlenou. Tato lhůta má umožnit zhodnotit situaci na trhu a popřípadě zastavit, zejména v případě obtíží, řízení [projednání] dosud nevyřízených žádostí, což má za následek odmítnutí těchto žádostí. [...]
- 4 Článek 7 tohoto nařízení stanoví:

„1. Dovozní nebo vývozní licence uděluje povolení a zakládá závazek dovážet nebo vyvážet na základě licence a během doby její platnosti, s výjimkou případu vyšší moci, přesně určené množství daných produktů a/nebo zboží.

[...]

2. Vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem zakládá závazek vyvážet podle této licence a během doby její platnosti, s výjimkou případu vyšší moci, přesně určené množství daných produktů.

Pokud vývoz produktů podléhá předložení vývozní licence, vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem určuje právo vyvážet a nárok na náhradu.

[...]“

5 Podle článku 22 uvedeného nařízení:

„1. Pro stanovení doby platnosti jsou licence a osvědčení považovány za vydané v den podání žádosti; tento den je započten do doby platnosti licence nebo osvědčení. Avšak licence nebo osvědčení mohou být použity až od svého skutečného vydání.

2. Může být stanoveno, že platnost licence nebo osvědčení začíná dnem skutečného vydání; v takovém případě je den skutečného vydání započten do doby platnosti licence nebo osvědčení.“

6 Článek 23 nařízení stanoví:

„1. Vyhotovení č. 1 licence nebo osvědčení je předloženo celnímu úřadu, kde je přijato:

[...]

b) v případě vývozní licence nebo osvědčení o stanovení náhrady předem, prohlášení týkající se vývozu.

[...]

2. Vyhotovení č. 1 licence nebo osvědčení je předloženo nebo je k dispozici celním orgánům při přijetí prohlášení uvedeného v odstavci 1.“

7 Článek 24 nařízení č. 376/2008 stanoví:

„1. Odchylně od článku 23 může členský stát povolit, aby licence nebo osvědčení byly:

a) předloženy u vydávajícího subjektu nebo orgánu pověřeného výplatou náhrady;

[...]

6. V případě vyvezených produktů, které nepodléhají předložení vývozní licence, pro které však byla stanovena náhrada prostřednictvím vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem, pokud doklad použitý během vývozu k poskytnutí náhrady neobsahuje v důsledku omylu žádnou poznámku odvolávající se na ustanovení tohoto článku a/nebo na číslo licence nebo osvědčení, nebo je-li informace mylná, může se přistoupit k úpravě operace za předpokladu, že jsou splněny následující podmínky:

a) vývozní licence obsahující stanovení náhrady předem pro dotyčný produkt, platná v den přijetí prohlášení, je ve vlastnictví orgánu pověřeného výplatou náhrady;

b) dostatečné důkazy, které mají příslušné orgány k dispozici, umožňují vytvořit spojení mezi vyvezeným množstvím a licencí nebo osvědčením, které se vztahují k vývozu.“

8 Článek 34 odst. 2 tohoto nařízení stanoví:

„S výhradou použití článků 39, 40 a 47, pokud nebyl splněn závazek dovážet nebo vyvážet, jistota propadá úměrně k částce, která se rovná rozdílu mezi:

a) 95 % množství uvedeného v licenci nebo osvědčení a

b) množstvím skutečně dovezeným nebo vyvezeným.

[...]“

9 Body 4 a 10 odůvodnění nařízení č. 612/2009 zní následovně:

4) Ve smyslu tohoto nařízení je dnem vývozu den, během kterého celní orgány přijmou akt, kterým deklarant vykazuje svoji ochotu uskutečnit vývoz produktů, u kterých žádá o výhodu vývozní náhrady. Účelem tohoto aktu je upozornit zejména celní orgány na skutečnost, že zamýšlená operace je uskutečňována za pomoci fondů Společenství, aby tyto celní orgány mohly provést přiměřené kontroly. Tímto přijetím jsou produkty umístěny pod celní dohled až do jejich skutečného vývozu. Datum slouží jako odkaz pro určení množství, povahy a vlastností vyváženého produktu.

[...]

10) Aby se dospělo k jednotnému výkladu pojmu „vývoz ze Společenství“, je třeba specifikovat, že produkt se považuje za vyvezený, když opustil celní území Společenství.“

10 Článek 3 tohoto nařízení zní:

„[...] [N]árok na náhradu vzniká:

- při opuštění celního území Společenství, pokud se na všechny třetí země vztahuje jednotná sazba náhrady,
- při dovozu do určené třetí země, pokud se na tuto třetí zemi vztahuje rozlišená náhrada.“

11 Článek 4 odst. 1 uvedeného nařízení stanoví:

„Nárok na náhradu je podmíněn předložením vývozní licence, která obsahuje stanovení náhrady předem, kromě případu vývozu zboží.

[...]“

12 Podle čl. 5 odst. 1 a 2 tohoto nařízení se „dnem vývozu“ rozumí den, kdy celní orgány přijmou vývozní prohlášení, ve kterém se uvádí, že bude požádáno o náhradu. Den přijetí vývozního prohlášení je rozhodující pro sazbu náhrady, která se použije, jakékoli úpravy, jakož i množství, povahu a vlastnosti vyváženého produktu.

13 Podle čl. 5 odst. 7 třetího pododstavce nařízení č. 612/2009 musí být příslušný celní úřad schopen provést fyzickou kontrolu a identifikovat zboží pro přepravu k úřadu výstupu z celního území Společenství.

14 Bod 9 odůvodnění nařízení č. 382/2008 zní následovně:

„[J]e nutné stanovit, že rozhodnutí o žádostech o vývozní licence jsou sdělena až po uplynutí lhůty na rozmyšlení. Tato lhůta by měla Komisi umožnit, aby posoudila požadovaná množství a související výdaje a případně přijala zvláštní opatření použitelná zejména pro zpracované [zpracovávané] žádosti. [...]“

15 Článek 9 tohoto nařízení stanoví:

„Aniž je dotčen čl. 5 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 1291/2000 [ze dne 9. června 2000, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty | (Úř. věst. L 152, 24.6.2000, p.1)], veškerý vývoz produktů z odvětví hovězího a telecího masa, pro které se žádá o vývozní náhradu, podléhá předložení vývozní licence se stanovením náhrad předem, v souladu s ustanoveními článků 10 až 16 tohoto nařízení.“

16 Článek 10 nařízení č. 382/2008 uvádí:

„1. Pro vývozy produktů, pro které se žádá o vývozní náhradu a pro které by měla být vydána vývozní licence se stanovením náhrady předem, je stanovena doba platnosti této licence počínaje dnem jejího vydání ve smyslu čl. 23 odst. 2 nařízení (ES) č. 1291/2000 na:

- a) pět měsíců a běžný měsíc navíc pro produkty kódu KN 010210 a 75 dní pro produkty kódů KN 010290 a ex1602;
- b) 60 dní pro ostatní produkty.

[...]“

17 Článek 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307, dále jen „celní kodex“), stanoví:

„1. Po propuštění zboží mohou celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta celní prohlášení přezkoumat.

2. Po propuštění zboží mohou celní orgány kontrolovat obchodní doklady a jiné údaje vztahující se k dovozním nebo vývozním operacím se zbožím nebo k následným obchodním operacím s tímž zbožím s cílem ujistit se o správnosti údajů obsažených v celním prohlášení. Kontrolu lze provést u deklaranta nebo jiné osoby, která se přímo nebo nepřímo obchodně podílí na uvedených operacích, nebo jiné osoby, která má v držení zmíněné doklady a údaje pro obchodní účely. Celní orgány mohou rovněž kontrolovat zboží, pokud ještě může být předloženo.

3. Nasvědčují-li výsledky kontroly celního prohlášení nebo kontroly po propuštění zboží, že předpisy upravující daný celní režim byly použity na základě nesprávných nebo neúplných údajů, přijmou celní orgány v souladu s případnými právními předpisy opatření nezbytná k nápravě, přičemž vezmou v úvahu nové skutečnosti, které mají k dispozici.“

Spor v původním řízení a předběžné otázky

18 Dne 15. října 2009 požádala společnost VAEX u PVV o vydání vývozní licence pro zásilku jalovic určenou do Ruska. Pro účely získání této licence složila jistotu ve výši 6 448 eur. Ve dnech 15. a 16. října 2009 zaslala PVV společnosti VAEX dokumenty označené jako „výkazy pohybů u složených jistot a aktiv“ uvádějící vývozní licence s provizorními čísly 100308 a 100315.

19 Podle tvrzení společnosti VAEX potvrdil jeden z pracovníků PVV během telefonického rozhovoru dne 19. října 2009, v němž se jednalo o požadovanou vývozní licenci, že pro vývozní prohlášení, jež bude učiněné následující den, bude použita licence s číslem 100315. PVV však zpochybňuje, že by taková informace byla poskytnuta po telefonu.

20 Dne 20. října 2009 předložila společnost VAEX vývozní prohlášení týkající se dotyčné zásilky jalovic. Toto prohlášení obsahovalo žádost o vývozní náhradu na základě vývozní licence s číslem 100315. Celní orgány toto vývozní prohlášení přijaly téhož dne.

21 Dne 21. října 2009 vydala PVV pro účely vývozu, o něhož VAEX žádala, vývozní licenci s číslem 100344. Dne 22. října 2009 opustila uvedená zásilka celní území Evropské unie a byla do cíle určení doručena dne 26. října 2009.

22 Rozhodnutím ze dne 6. července 2010 zamítla PVV žádost společnosti VAEX o vývozní náhradu a nařídila propadnutí jistoty složené k získání uvedené vývozní licence.

- 23 Stížnost společnosti VAEX podanou proti tomuto rozhodnutí PVV zamítla z důvodu, že k vývozu nedošlo během doby platnosti uvedené licence.
- 24 VAEX předložila věc *College van Beroep voor het bedrijfsleven* (správní odvolací soud pro hospodářskou agendu), u něhož se domáhala přiznání požadované náhrady a uvolnění složené jistoty.
- 25 Tento soud má za to, že řešení sporu závisí na otázce, zda vyplacení vývozní náhrady je podřízeno podmínce, aby bylo vývozní prohlášení učiněno během doby platnosti vývozní licence.
- 26 Předkládající soud přitom konstatuje, že jak právní předpisy upravující náhrady, tak i právní úprava vývozních licencí mohou být vykládány ve prospěch či v neprospěch argumentace společnosti VAEX, podle níž musí být náhrada vyplacena, když byl vývoz uskutečněn během doby platnosti vývozní licence.
- 27 Pokud by navíc příslušná právní úprava bránila nápravě *a posteriori* umožňující přiznání vývozní náhrady požadované společností VAEX, vyjadřuje předkládající soud pochybnosti o platnosti takové právní úpravy zejména z hlediska zásady proporcionality.
- 28 Za těchto podmínek se *College van Beroep voor het bedrijfsleven* rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

- „1) Brání v takovém případě, jako je projednávaný případ, použitelný evropský právní rámec
- a) vyplacení požadované náhrady?
  - b) uvolnění jistoty složené k získání licence?
- 2) Bude-li na tuto otázku odpovězeno zcela nebo zčásti kladně: brání tento právní rámec jakékoli dodatečné nápravě, která by umožnila zahrnout ještě danou operaci do této licence, vyplatit na jejím základě náhradu nebo případně uvolnit poskytnutou jistotu?
- 3) Bude-li i na druhou otázku odpovězeno kladně: musí být dotyčný rámec prohlášen za neplatný, pokud nestanoví, že v takovém případě, jako je projednávaný případ, kdy licence byla použita o jeden den dříve, se náhrada vyplatí a případně uvolní poskytnutá jistota?“

K předběžným otázkám

K první otázce

- 29 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení nařízení č. 612/2009 a nařízení č. 376/2008 a 382/2008 brání vyplacení vývozní náhrady a uvolnění jistoty, která byla v této souvislosti složena, pokud dotčený vývozce neměl v okamžiku přijetí vývozního prohlášení k dispozici platnou vývozní licenci, přestože skutečný vývoz dotčeného zboží se uskutečnil během doby platnosti jemu vydané vývozní licence.
- 30 V tomto ohledu je nutno konstatovat, že čl. 4 odst. 1 nařízení č. 612/2009 stanoví, že nárok na náhradu je podmíněn předložením vývozní licence příslušným celním orgánům.
- 31 Vzhledem k tomu, že článek 4 nařízení č. 612/2009 je obsažen v obecných ustanoveních tohoto nařízení, která se týkají nároku na náhradu, je nutno uvést, že Soudní dvůr již ohledně článku 3 nařízení Komise (EHS) č. 3665/87 ze dne 27. listopadu 1987, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty (Úř. věst. L 351, s. 1), jehož obsah

odpovídá znění článku 5 nařízení č. 612/2009, a který je součástí stejných obecných ustanovení, judikoval, že informace podle tohoto článku 3 neslouží pouze k výpočtu přesné výše náhrady, ale mají především prokázat existenci či neexistenci nároku na tuto náhradu a zahájit postup ověřování žádosti o náhradu (rozsudek Dachsberger & Söhne, C-77/08, EU:C:2009:172, bod 24 a citovaná judikatura).

- 32 Pokud jde o ověření, která mají být provedena, čl. 5 odst. 7 nařízení č. 612/2009 stanoví, že příslušný celní úřad musí být schopen provést fyzickou kontrolu výrobků, pro které bylo zažádáno o vývozní náhrady, a identifikovat zboží pro přepravu k úřadu výstupu z celního území Unie.
- 33 Tyto kontroly jsou totiž nezbytné k tomu, aby mohlo být dosaženo cílů unijní právní úpravy v oblasti vývozních náhrad (v tomto smyslu viz rozsudky Dachsberger & Söhne, EU:C:2009:172, bod 41 a citovaná judikatura, jakož i Südzucker a další, C-608/10, C-10/11 a C-23/11, EU:C:2012:444, bod 43).
- 34 Z toho vyplývá, že předložení vývozní licence představuje podstatnou náležitost v systému ověřování žádostí o náhradu.
- 35 Nařízení č. 612/2009 však neobsahuje žádné upřesnění podmínek, jimž je podřízeno předložení vývozní licence. Tato upřesnění vyplývají z nařízení č. 376/2008, jakož i, konkrétně v odvětví hovězího masa, z nařízení č. 382/2008.
- 36 Podle bodu 15 odůvodnění nařízení č. 376/2008 přiznává vývozní licence právo vyvázet, a musí být z tohoto důvodu předložena během přijetí vývozního prohlášení.
- 37 V souladu s článkem 7 tohoto nařízení vývozní licence poskytuje povolení a zakládá závazek vyvázet během doby její platnosti přesně určené množství daných produktů nebo zboží.
- 38 Pokud jde o dobu platnosti vývozní licence, z čl. 22 odst. 1 nařízení č. 376/2008 vyplývá, že licence jsou považovány za vydané v den podání žádosti, avšak mohou být použity až od svého skutečného vydání. Podle čl. 22 odst. 2 tohoto nařízení se však lze odchýlit od tohoto pravidla a stanovit, že platnost licence počíná dnem skutečného vydání, přičemž tato možnost byla upravena zejména v čl. 10 odst. 1 nařízení č. 382/2008.
- 39 Jak totiž vyplývá z bodu 27 odůvodnění nařízení č. 376/2008 a z bodu 9 odůvodnění nařízení č. 382/2008, v některých oblastech společné organizace zemědělských trhů jsou vývozní licence vydávány až po lhůtě na rozmyšlenou, aby Evropská komise mohla zhodnotit situaci na trhu, požadovaná množství a související výdaje a případně přijala zvláštní opatření použitelná pro zpracovávané žádosti.
- 40 Podle čl. 23 odst. 1 nařízení č. 376/2008 je vývozní licence předložena celnímu úřadu, kde je přijato prohlášení týkající se vývozu. V souladu s čl. 23 odst. 2 tohoto nařízení je tato licence předložena nebo je k dispozici celním orgánům při přijetí prohlášení týkajícího se vývozu.
- 41 Z výše uvedeného vyplývá, že vývozce musí platnou vývozní licenci předložit při přijetí vývozního prohlášení příslušným celním orgánem. Tento závěr nelze zpochybnit skutečností, že tento vývozce měl k dispozici vývozní licenci vztahující se na uvedené zboží v době skutečného vývozu dotčeného zboží.
- 42 S ohledem na výše uvedené úvahy je třeba na první otázku odpovědět tak, že ustanovení nařízení č. 612/2009, jakož i nařízení č. 376/2008 a 382/2008 musí být vykládány v tom smyslu, že brání vyplacení vývozní náhrady a uvolnění jistoty, která byla v této souvislosti složena, pokud dotčený vývozce neměl v okamžiku přijetí vývozního prohlášení k dispozici platnou vývozní licenci, přestože skutečný vývoz dotčeného zboží se uskutečnil během doby platnosti jemu vydané vývozní licence.

Ke druhé otázce

- 43 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda ustanovení nařízení č. 612/2009, jakož i nařízení č. 376/2008 a 382/2008 brání za takových podmínek, jako jsou podmínky dotčené ve věci v původním řízení, dodatečné nápravě umožňující zahrnout danou operaci do vývozní licence, vyplatit na jejím základě vývozní náhradu a případně uvolnit složenou jistotu.
- 44 V této souvislosti postačí připomenout, že v případě skutkového stavu ve věci v původním řízení je nesporné, že k přijetí vývozního prohlášení došlo v den před skutečným vydáním vývozní licence. Skutečný vývoz zboží dotčeného ve věci v původním řízení byl uskutečněn po vydání této licence a během její doby platnosti.
- 45 Předkládací rozhodnutí navíc neobsahuje žádnou skutečnost umožňující prokázat, že by lhůta na rozmyšlenou, která je zmíněna v bodě 39 tohoto rozsudku, nebyla dodržena, nebo že by správnost údajů ve vývozním prohlášení, až na nesprávné uvedení čísla vývozní licence, byla zpochybněna fyzickými kontrolami, které provedly příslušné orgány.
- 46 Za těchto podmínek je nutné ověřit, jak navrhl Komise v písemném vyjádření, zda lze *a posteriori* napravit nesrovnalost, kterou vykazuje spis předložený příslušným orgánům.
- 47 V tomto ohledu je třeba uvést, že nařízení č. 612/2009 sice neobsahuje žádné ustanovení umožňující napravit tuto nesrovnalost, avšak čl. 24 odst. 6 nařízení č. 376/2008 upravuje možnost nápravy zejména v případě, že orgán příslušný pro vyplacení náhrady má k dispozici vývozní licenci platnou v den přijetí prohlášení.
- 48 Tak tomu však ve věci v původním řízení není.
- 49 Soudní dvůr již nicméně judikoval, že vývoz ve smyslu nařízení č. 612/2009 je celním režimem a že obecná ustanovení celního kodexu se vztahují na veškerá vývozní prohlášení týkající se zboží, jež je předmětem vývozní náhrady, aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek *Nowaco Germany*, C-353/04, EU:C:2006:522, body 45 až 47). Dodatečná oprava vývozního prohlášení se tedy může opírat o článek 78 celního kodexu (v tomto smyslu viz rozsudek *Südzucker* a další, EU:C:2012:444, bod 46).
- 50 Zadržet, pokud jde o dosah tohoto článku 78, Soudní dvůr upřesnil, že jeho logika spočívá v přizpůsobení celního řízení skutečné situaci (rozsudek *Terex Equipment* a další, C-430/08 a C-431/08, EU:C:2010:15, bod 56). Uvedený článek navíc nerozlišuje mezi omyly a opomenutími, které mohou být opraveny, a těmi, které opravit nelze (rozsudky *Overland Footwear*, C-468/03, EU:C:2005:624, bod 63 a *Südzucker* a další, EU:C:2012:444, bod 47). Pojmy „nesprávné nebo neúplné údaje“ musejí být vykládány tak, že zahrnují jak věcné chyby nebo věcná opomenutí, tak pochybení ve výkladu použitelného práva (rozsudky *Overland Footwear*, EU:C:2005:624, bod 63 a *Terex Equipment* a další, EU:C:2010:15, bod 56).
- 51 Z toho vyplývá, že v případě, že vývozce za takových podmínek, jako jsou podmínky dané ve věci v původním řízení, žádá celní orgány, aby provedly úpravu jeho vývozního prohlášení v tom smyslu, aby bylo považováno za učiněné k pozdějšímu datu, kdy měl tento vývozce k dispozici platnou vývozní licenci, umožňuje takovou nápravu zpravidla článek 78 celního kodexu.
- 52 Na základě čl. 78 odst. 1 tohoto kodexu „mohou“ celní orgány z úřední povinnosti nebo na žádost deklaranta přezkoumat datum prohlášení, a tedy datum jeho přijetí.

- 53 V rámci posouzení, které celní orgány provádějí při této příležitosti, berou nicméně v úvahu zejména možnost zkontrolovat údaje obsažené v prohlášení, jehož přezkoumání je požadováno, a v žádosti o přezkum (rozsudky Overland Footwear, EU:C:2005:624, bod 47 a Terex Equipment a další, EU:C:2010:15, bod 59).
- 54 Pokud přezkum odhalí, že cíle dotčeného režimu nebyly ohroženy, zejména pokud zboží, které je předmětem vývozního prohlášení, bylo skutečně vyvezeno, a dostatečné důkazy, které mají k dispozici příslušné orgány, umožňují prokázat vazbu mezi vyvezeným množstvím a licencí, která se skutečně vztahuje na vývoz, musí celní orgány v souladu s čl. 78 odst. 3 celního kodexu přijmout opatření nezbytná k nápravě, přičemž vezmou v úvahu skutečnosti, které mají k dispozici (v tomto smyslu viz rozsudky Overland Footwear, EU:C:2005:624, bod 52 a Terex Equipment a další, EU:C:2010:15, bod 62).
- 55 Na druhou otázku je proto třeba odpovědět tak, že ustanovení nařízení č. 612/2009, jakož i nařízení č. 376/2008 a 382/2008, ve spojení s článkem 78 celního kodexu musejí být vykládána v tom smyslu, že nebrání dodatečné opravě vývozního prohlášení umožňující zahrnout danou operaci do vývozní licence, vyplatit na jejím základě vývozní náhradu a případně uvolnit složenou jistotu.

Ke třetí otázce

- 56 Vzhledem k odpovědi podané na druhou otázku není nutné odpovídat na třetí předběžnou otázku.

K nákladům řízení

- 57 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (šestý senát) rozhodl takto:

- 1) **Ustanovení nařízení Komise (ES) č. 612/2009 ze dne 7. července 2009, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu vývozních náhrad pro zemědělské produkty, jakož i nařízení Komise (ES) č. 376/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví společná prováděcí pravidla k režimu dovozních a vývozních licencí a osvědčení o stanovení náhrady předem pro zemědělské produkty a nařízení Komise (ES) č. 382/2008 ze dne 21. dubna 2008 o prováděcích pravidlech pro dovozní a vývozní licence v odvětví hovězího a telecího masa musí být vykládána v tom smyslu, že brání vyplacení vývozní náhrady a uvolnění jistoty, která byla v této souvislosti složena, pokud dotčený vývozce neměl v okamžiku přijetí vývozního prohlášení k dispozici platnou vývozní licenci, přestože skutečný vývoz dotčeného zboží se uskutečnil během doby platnosti jemu vydané vývozní licence.**
- 2) **Ustanovení nařízení č. 612/2009, jakož i nařízení č. 376/2008 a 382/2008, ve spojení s článkem 78 nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí být vykládána v tom smyslu, že nebrání dodatečné opravě vývozního prohlášení umožňující zahrnout danou operaci do vývozní licence, vyplatit na jejím základě vývozní náhradu a případně uvolnit složenou jistotu.**

Podpisy.